

FELSŐ-ZEMPLÉN

TARSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTT *1906. JANUÁR 1.*

<p>SZERKESZTŐSÉG: Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő: Kossuth Lajos-utca 34. szám.</p>	<p>ELŐFIZETÉSI DÍJ: Egész évre 8 kor, fél évre 4 kor, negyed évre 2 kor. Egyes szám ára 20 fl.</p>	<p>Kéziratok nem adatkak vissza. Börmentőten levelek nem fogadtatnak el. Nyilt-tér soronkint 40 fl.</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Hova az előfizetések, hirdetések és nyilt-tér díjak küldendők: Landesman B. könyvnyomdája.</p>
---	---	---	--

1906.

Az új esztendő pirkadó hajnala előtereli sugarait fényesen, ragyogón, telve a reménység káprázatos színeivel. Elborítja egy elmúlt év sötéttségét, elborítja a fény árnyékos fátyolával a mult keserűségeit, amelyeket felszínre vetett az élet. Minden szenvedését beletemeti, elmeríti önmagában a másik reménnyel teli életért. És így megy ez minden mult és jövőbeli idő-tér között. Egyik perc kiélvezi vagy át szenvedti az ő rövid életét, hogy helyet engedjen egy jövő perc kinjainak vagy gyönyöreinek. Órák temetkeznek el a mult örvényébe, napok, hónapok, esztendők, évtizedek mulnak el anélkül, hogy változás, avagy kiköppenés állana be az élet rendjében. A Párkák egyre pergetik, pergetik és ollózzák a fonalat és mi így éljük át a földi életet. Leszünk, hogy elmenjünk és talán újból ébredünk, hogy ismét legyünk.

Órák sietnek, hónapok tűnnek és mi ismét egy új év kapuja előtt állunk. És kíváncsian tekintjük, mi rejlik mögötte? Mi, öregebbek, kik minden új évvel csak újabb csalódásokat értünk; már rá sem néznénk a tizenkétpántos kapura, hidegen mennénk el mellette, ha egy mosolygó kis gyermek — a remény — nem biztatna, hogy az új év talán különb lesz idősebb testvérénél, melyet bizony könyezetlenül temettünk el.

És a szegény ember szívében új remény fogamzik, és helyesen, mert a remény

az élet tápláléka. És nincs talán érezni tudó ember, kit az ó-év koporsójánál s az ujnak bölcsőjénél valami sajátságos, kimondhatatlan sejtelen nem borzongana át, ha elgondolja, hogy a mulandóság keze életünk fájiról ismét letört egy lombot, s talán holnap sirunkra tűzi; ha megfontolja, hogy az idő homokóráján egy lefutó fővényszemecske is annyit ér, mint maga az Isten — mert minden perc által magát az Istent lehet megnyerni, vagy elveszíteni; ha eszébe jut: hány ismerőst, rokont, barátot, testvért ragadott el a halál csak a mult évben is; ha azon tündöklik: ki tudja, mit hoz a jövő? Üdvöt-e, vagy átkot? békét-e, vagy háborút?!

Oh, e gondolatok, a letűnt boldogság emléke és a jövő titkairól való merengés — a jégsvet is forró könyvekben képesek felolvasztani, mint ahogy a kén elősegíti az ércek olvadását. A megindulás ünnepléses perce, fogékony pillanata: minden újév napja, kezdete. Valamint a venyige harmatot könyez, ha megmetszik s később, ha a seb már beforrt, a harmatból lesznek rajta a lombok és fűtök: úgy az igazi meghatottság könyeiből is borzas éretnyek, illatos aranyerezdek fakadnak.

S erre figyelmzett minket a nemzetek nagy Apostola is: „Vigyázzatok atyámfiai, hogy óvatosan éljétek, nem úgy mint esztelenek, hanem mint bölcssek, megváltván az időt.“ Efcz. 5. 15—16. Igen. Mert nyolc nappal ezelőtt a kis Jézus születését ünnepeltük; ma pedig egy másik kised születésének haj-

nala virradt ránk. Avagy mihez hasonlíthatnám inkább a ma született új esztendőt, mint egy kedves, mosolygó gyermekhez, ki anyjának — *Kronosnak* — a koros időnek ölen játszadozva, kezecskéiben tartja reményünk feselő bimbóit, vágyaink pirosuló nancsait, melyek a meghalt és eltemetett ó-évnek sirhantján fakadtak és fejlődtek ki? Ámde, míg a kis Jézus azért jött a világra, hogy bennünket megváltson, — az új esztendő azért született, hogy mi váltsuk meg őt, mint *szt. Pál* az idézett versben mondja: „megváltván az időt!“ Csak így lehet az idő üdvösség ideje, így lehet az új év boldog új esztendő.

De hogyan? Hát csakugyan igaz volna, hogy az emberek nem törődnek az idő megváltásával? Igaz volna, hogy senki sem becsüli, senki sem szereti e drága, gyönyörű kisedet, kivel a mennyei irgalom a mai ünnep képében megajándékozza a föld népet? Igaz volna, hogy számtalanok mit sem tesznek az idő megváltásért, vagy amit tesznek, az nekik inkább kárhozatot hoz? Fájdalom, úgy van! Ugy látszik, az idő egy közellenség, ki ellen az egész világ összekösdött; minden törekvés odairányul, hogy az időt rászédjük, megcsaljuk; és oh! legboldogabbak azok, kiknek legjobban sikerül őt meglopni s nem érezik unalmas megszűségét. Az a drága kincs, melylyel a mindenható Isten bennünket megajándékoz, — fárasztó súlyos teher ránk nézve; életünk, üdvünk, reményünk leghathatósabb eszközét,

TÁRCZA.

Ébredés.

Megcsalt a szívem dobogása,
Midőn először láttalak.
Lehet, szemed sugára vett meg,
Lehet, pirosló ajakad...
— De én másnak gondoltalak!

Azt hittem, az vagy, akit én itt
Lelkemben már rég hordozok;
Kit — rám mosolygó kék szemével —
Szívem százszor megálmodott,
S meglelni tán sohasem fogok!

Az volt, övé minden vonásod,
Szemed sugara is az.
Mégis — oh, hogy most ébred csak!
Kél ajkamon késő panasz:
Hogy mégse, mégse te vagy az!

Mit tudom én, hogy mi hiányzik,
Tán egy sugár a sziveden;
Egy semmiség, mit meg se lát más,
De mit nem pótol én nekem:
A menyország gyönyöre sem!

... Megcsalt a szívem dobogása,
Midőn először láttalak.
Lehet, szemed sugára vett meg,
Lehet, pirosló ajakad...
— De én másnak gondoltalak!

Szabolcska Mihály.

Csobánka Péter ujéve.

Az én derék pajtásom, Csobánka Péter fellette babonás ember volt. Hiit az égi jelekben, kiolvasta a felhők formájából a jövőndőt; bal lábával a világerit sem kelt volna fel, ha pap-pal vagy vénasszonyal találkozott, elfordult és varázsmondásokat mormogott. Tisztelte a jvasasszonyokat és többre becsülte Sárát, a város muzsikus cigányának anyját és komaasszonyát bármely tudónál. Valahányszor valamibe fogott az én Csobánka Péter barátom, mindig felkereste Sára asszonyt, aki rendszerint a pálinkás üveg mellett ülve fogadta e kitűnő „kundschaft“-ját. És Sára asszony előszedte az ódon piszok kártyacsomót, a Piatnikok szárnypróbálgatásnak eme zsenge eredményét, egymás mellé rakta a disznókat és a királyokat s megmondott Csobánkának mindent, amit egy forint és ötven krajcárért lehet. Azt meg kell adni, hogy a vén Sára ügyes asszony volt. Az első pillantásra tisztában volt vele, micsoda emberrel van dolga és nagyjában megsejtette, micsoda jövőndomondásra van szükség. Sára pletykás némbér is volt, ősmerte a városka összes cselédeit, akik aja-bajukkal felkeresték a jvasasszonyt, aki tudós asszony hírében is állott egyébként és ezektől sok mindent megtudott. S ismervén a város lakóinak életviszonyait, könnyű volt a gyorseszű cigányasszonynak a helyzethez illő hazugságokat a piszok kártyákban kiolvasni. Új esztendő előtt két nap-

pal Csobánka Péter hivatalos volt a városgazda pincéjébe, ahol is kelletténél többet szedett be azon nevezetes nedűből, amely Noé apánknak is galibát okozott vala. Jeles barátunk egy gazdatiszthez épenséggel nem méltó léptekkel tért meg rideg legénylakására és ágyba dült. A felső hatalmak úgy akarták, hogy a részeg Csobánkának csodálatos álma legyen. Megjelent előtte úkanyja, néhai Csobánka Péterné, aki négy ferjet siratott el a mult század első felében és megjósolta harmadik férjétől való édes úkunokájának, hogy még ebben az új esztendőben meg fog párosodni.

— De csak olyan asszonyt végy el Péter, szólt az úkanya szelleme, aki tul nem él téged. Lásd, én négy ferjet tettem el. Sokkal jobb, ha te temeted el az asszonyt, mint ő téged.

Eme bölcs intelem után eltűnt dicsőül úkanyja szelleme és Csobánka Péter felébredt. Meghánván-vetvén a csodálatos álmot, hajnali öt órákor felöltözött és elrohant Sára asszonyhoz. Annaira izgatta a csodálatra méltó látomány, hogy rögtönösen meg akarta tudni, miképpen vélekedik az esetről a jövőbe látó bölcs némbér. — Sára asszonyt már ébren találta. Éppen a harmadik kupicát hajtotta le, midőn Csobánka barátom berontott hozzá s elmondta neki a csodálatos álmot.

— Nagyon különös, mormogta az agg hölgy s megsimogatta sörtes állát. No majd meglátom, mit mond a kártya.

S a kártya azt mondta, hogy azt a nőt

az időt, ahelyett, hogy kamatoztatnók, hevertetjük, könnyelműen eltékozoljuk, avagy semmitérő, hiu, oktalan és esztelen utonmódon elpocsékoljuk. *Pedig az idő, ha egyszer elmúlt, soha vissza nem tér.* Három ok teszi az időt becsessé minden okos ember előtt. T. i.: mily hasznos hajt, mily keveset bírhatunk belőle és mily kipótolhatlan, ha egyszer elveszett. Az igen rövid emberi életben, ha valamely tárgynak valódi értékét akarjuk megítélni, e három szempontot kell szemügyre venni.

S most kérdem: mi hasznosabb az időnél, mely az örökélet ára? Mi rövidebb a szárnyas időnél és mi helyrehozhatatlanabb, mint az idő, ha egyszer eltűnik? . . . A vagyon, a becsület, pénz, emberi kegy még visszaszerezhető, de a haszontalanul eltöltött pillanatok, melyekkel megannyi nemest, jót, hasznosat pazaroltunk el, soha-soha. Ugy vagyunk az élet pillanataival, mint a halállal: meghalni csak egyszer lehet, élni is csak egyszer ebben, vagy abban a pillanatban, mindegy, az többé nem tér vissza; és így minden eltékozolt perc egy bizonyos holt pont lesz az örökkévalóságban, soha sem fog az megváltozni, örökké ugyanaz marad . . . Mily vakság tehát azon töprenkedni, miképp fecséreljük el az időt, mely visszahozhatlan, s mely oly gyorsan repül a mérhetetlenség örvényébe! . . .

Használjuk fel tehát „*váltssuk be az időt*“ okosan, alaposan, hisz oly kevés, oly rövid percceteket bírnak belőle, hogy csak midőn már saját sirunk előtt állunk, vesszük észre, jut eszünkbe, hogy még alig éltünk. Ne hasonlítsunk életünk a puszták csalfa délibábjához, mely messziről festői tájakat ringat és közelről csak üres levegő; de ne hasonlítsunk az elszálló fűstűzhez sem, melyet a gyermek markába akar szorítani és nem tud. Használjuk úgy, hogy életünk *üres* ne maradjon. A haza, az emberszeretet lángja világítsa be előttünk az életnek utját. Humanismus, hazaszeretet, igaz eszménye a valóságos kultusz parancsainak hassa át keblünket, azzal a biztos reménnyel, hogy e jel-

ben győzni fogunk. Az egoista földi boldogság csak futó árny, melyet az időpazarló önámítás lopva vet izzó homlokunkra, s csak azon pillanat marad örökre a miénk, melyet az altruizmus illatos mezején hatva, alkotva, a köznek használva, emberi igaz hivatásunk méltóságával betöltöttünk.

Szívvel-lélekkel kívánjuk az emberiségnek, minden igaz magyarnak azt a boldog új esztendőt . . . **Demeter János.**

Olvasóinkhoz!

Lapunk a következő újévtől kezdődőleg XI. évfolyamába lép. Tizenegy év óta szolgálja híven és lelkiismeretesen városunk és vidékének közügyeit, jövőben is előbbi programunkhoz híven egész lelkesedéssel szándékozik a közérdeket szolgálni, hazafiságot, műveltséget, anyagi és szellemi kultúrát terjeszteni s előmozdítani.

Vezetésménket mindenkor a nemzeti érzés képezte, ebben látjuk ma is azt a soha nem muló feladatot és célt, a melyért küzdeni minden időben készek vagyunk.

Helyi ügyeink istápolása, azoknak felszínre tartása fogja különösen célunkat képezni s független véleményünk nyilvánításában és a tények megítélésében fészélyezve soha nem leszünk. Ki fogunk tartani minden téren bátran.

S ha eredszámába fog vétetni működésünk, ebből az oroszlánrész közönségünket illeti, melynek minden tényezője közrehatott munkásságunk kifejtésében. Mi csak kötelességet teljesítünk, midőn a közvélemény szócsövén szegődünk.

S midőn a n. é. közönséget arra kérjük, hogy mint eddig, a jövőben is pártolja lapunkat, fogadja ezt ezentúl is szívesen, kérelmünk egyben oda irányul, miszerint az anyagi támogatást se vonja meg tőlünk, lévén az egyik feltétele annak, hogy kötelességünknek eleget tenni.

Meg vagyunk a győződve, hogy törekvéseink mellett, kérelmünk nem marad pusztában elhangzott szó.

Dr. Kállai József.

Előfizetési felhívás.

Január hó 1-vel új előfizetés nyílik lapunkra. Tisztelettel kérjük mindazon t. előfizetőinket, kiknek

— De már hogyné lehetne, fortyant fel Sulyokné. Az én szobám, az én lakásom, akkor jövök-megyek, amikor nekem tetszik.

— Mégsem lehet!

— Hallja maga Csobánka ur! Hogy beszél maga velem? Micsoda titkot őrizget az én szobámban? Micsoda bűnt? Azért is bemegyek. S döngetni kezdte az ajtót.

— Nyissa ki, mert betöröm!

— Nem nyitom, felelte dacosan.

— Nem nyitja? Nohát tudja meg az ur, hogy két hét mulva mehet. Felmondok magának. Most pedig nyissa ki az ajtót, mert rendőrt hívok. Tudni akarok mindent. Látni akarom, kit rejteget maga az én tiszta házámban.

A nagy lármára összegyűlt a ház népe Sulyokné lakása előtt. S beszólt Fátykós Bálint a gondnokahangu cipésmester is, aki Sulyokné mellett lakott.

— Majd hozok egy baltát, kérem, azzal betöröm az ajtót.

Csobánka belátta, hogy nincs vesztegetni való idő. S semhogy Sulyokné lássa meg újévi napján elsőnek, inkább kiugrott az ablakon. A gallériját az utcán gombolta be, a kalapját a nagy szekrényben felejtette, a cipőjét pedig megfordítva vette fel. S a megfordított cipők keservesen nyomták Csobánka barátunk tyukszemeit. Csobánka a városház felé rontott. Ott lakott barátja, a rendőrkapitány, aki szintén legényember volt. De Csobánka tervez . . . Az első utcasaroknál szembejött vele a szomszéd szatóc szurtos cselédje. Csobánka visszafordult és

előfizetésük december hó végével lejárt, hogy az előfizetést megújítani szíveskedjenek, nehogy a lap szét-küldésében fennakadás történjék. — Hátralékos előfizetőinket pedig kérjük tartozásaik minél előbbi szíves beküldésére, hogy számadásainkban mi is rendet tarthassunk.

A „Felső-Zemplén“ kiadóhivatala.

VEGYES HIREK.

— Boldog újévet kívánunk tisztelt olvasóinknak és munkatársainknak.

— **Kinevezés.** A kereskedelmi miniszter Perszina Alfréd főmérnököt a zemplénavármegyei kir. államépítészeti hivatal főnökévé kinevezte.

— **Lelkesi kinevezés.** Firczak Gyula munkácségházmegyei püspök Csurgovich György szabolcsi lelkészt Sámogyra, Kopcsay Antal mármaros szigeti szegédlelkészt Szalókra, Mitró György bodrogolaszói lelkészt Bodzásujlakra és Pribits Gyula gerynesi lelkészt Velejtére lelkészokké nevezte ki, illetve áthelyezte.

— **Új főispáni titkár.** A belügyi miniszter Dr. Konec Endre belügyminiszteri számellenőrt miniszteri segédfogalmazóvá nevezte ki és őt főispáni titkári minőségben Zemplénavármegye főispánjához osztotta be.

— **Athelyezés.** Staut József főispáni titkár saját kérelme folytán a belügyi miniszteriumhoz lett szolgálatértelre berendelve. Távozását nagy számú barátai és ismerősei őszintén sajnálják.

— **Ipartestületi bál.** A nagymihályi ipartestület zászlóalapja javára 1906. évi február hó 3 án a Barnai szálló termeiben táncestélyt rendez, amelyre a meghívók legközelebb ki fognak bocsátatni.

— **A topolyáni gör. kath. templom** tetőzetét és tornyait az idő bizony annyira megviselte, hogy azok alapos renoválására égető szükség merült fel. A parochialis épület tatarozása pedig szintén szükségessé vált és a hívek Sztáray Sándor gróf az egyház patronusához fordultak, hogy a munkálatokat eszközöltesse. A gróf a kérelem folytán készséggel eleget tett a topolyániai kérelemnek és az összes tatarozási és renoválási munkálatokat saját költségén végeztette. A hálóköszeg a patronusnak az egyház iránt tanúsított jóindulatáért és bőkezűségéért ez uton is hálásan megemlékezik.

— **Pályázat közgyámi állásra.** A gálscsési járás főszolgabírája a Töketeremes nagyközönségnél szervezett közgyámi állásra pályázatot hirdet, melyek e hó 31 éig benyújtandók.

veszi el Csobánka feleségül, aki új év napján legelsőnek megy el mellette.

Csobánka Péter izgatottan távozott a cigányok viskójából. Szentül hitte, amit Sára asszony mondott neki. A házasság gondolatát már régóta forgatta harminchat esztendő fejében, de nem tudott úgyesen foglalkozni a nők körül s rendszert, amikor elhatározta magát, hogy valamelyik hölgyvel foglalkozni fog, azt már lefoglalta nálánál sokkal élelmesebb legény.

Szilveszter estéjén csak tizenegy óráig maradt fenn Csobánka Péter. Éjfél előtt ment haza, nehogy az éjszaka folyamán találkozzék azzal a nővel, akit a sors feleségül szemelt ki. Mert éjszaka az ember sok olyan nővel találkozhat, akik nem valók feleségnek.

S új év reggelén felkelvén és megmosdván, kopogtattak Csobánka Péter ajtaján.

— Ki az? — kérdezte.

— Én vagyok, Sulyokné.

Özvegy Sulyokné, a negyven tavaszt látott magányos nő volt Csobánka barátunk háziasszonya. Boldog új évet akart kívánni Csobánkának. Ellenben Csobánka megrémült. Hát Sulyokné?! Ez legyen az a nő, akit a nagy jelentőségű napon először megpillant? Nem, inkább a halál. S szinte gorombán kiáltott ki:

— Boldog új évet, nagysád! Nem lehet bejönni.

— Ja igen; még nem tetszett felöltözködni. Majd később bejövök.

— Később sem lehet, — hallatszott ki a szobából.

szembetalálta magát Csipinszky Klótild kisasszonnyal, a világ egyik legfullánkosabb nyelvű vén leányával. A kisasszony mosolyra nyitotta száját, billentett a fejével, átvőzőlni akarván Csobánka urat. S Csobánka, mint a sebzett bika bőszerűen rohant át az utca tulsó oldalára.

— Ezt megkeserülőd, sziszegte Csipinszky kisasszony.

S már másnap tele volt a város azzal a hírrel, hogy az én Csobánka barátom megőrült, kalap nélkül, rendezetlen ruházatban szaladgált az utcákon.

De ne vágjunk elébe az eseményeknek. A városház előtt Csobánka Péter találkozott legjobb barátjának feleségével, a szép Cziróknéval, akihez az új esztendői ebédre is hivatalos volt. Gorombán kikerülte s a szép asszony sértegetően kiáltotta utána:

— Aki az utcán nem ismer, azt házamnál sem akarom ismerni.

— Végem van — nyögött a szerencsétlen Csobánka, aki kór éidőközben egész tömeg verődött össze.

S Csobánka tovább rohant, a kíváncsi utca népe utána. A véletlen úgy akarta, hogy csupa öreg, csup nő jöjjön vele szembe és Csobánka mindegyik elől rémülten menekült. Így száguldott keresztül-kasul a városon, végre is sikerült őt elcsipni az önkéntes mentőknek, akik az én szegény Csobánka barátomat elvitték a kórházba.

Sárdy Kálmán.

Legelőnyösebb bevásárlási forrás!

Van szerencsém a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani dúsan felszerelt

fűszer és csemege

üzletemet, melynek modern felszerelése folytán mindenemű fűszer-cikkek, valódi angol teasütemények, orosz tea és valódi angol rumok, továbbá mindenféle conservált halnemek, bel- és külföldi cognac, likör, pezsgő, befőtt, candírozott gyümölcs és a legkitünőbb bel- és külföldi sajt kapható.

Karácsonyfák, hozzávaló diszek és csukorkák.

Heřer-féle bonbonok egyedüli raktára, karácsonyi és újévi ajándékoknak alkalmas csukorkák díszes dobozokban.

Minden csütörtökön friss balatoni fogas.

Kiváló tisztelettel

BALÁZS LAJOS

fűszer-, csemege- és díszmű-áru kereskedő

NAGYMIHÁLY.

Carlsbadi torta ostyák, angol Cakes.

Mindenféle csemege- és málagá borok.

Bel- és külföldi ásványvizek.

EICHENBAUM LIPÓT

BUTOR-ÁRUHÁZA

NAGYMIHÁLY., Kossuth Lajos-utca 36. (Saját ház.)

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy üzletemet a Csop-féle házból a Kossuth Lajos-utcán újonnan épült saját házamba helyeztem át.

Butorokat vásárolni szándékozó n. é. közönséget van szerencsém tisztelettel meghívni

BUTORRAKTÁRAIM

szíves megtekintésére, a hol is hazai és saját gyártmányú barokk, ó-német, secessió és egyéb másnemű stilszerű butorok a legkényesebb izlésnek is teljesen megfelelőleg csinos és izlésteljes kivitelben — részletfizetésre is — kaphatók.

Raktárainban csakis jó és szolid minőségű és bárminő kívánalomnak megfelelő iztésteljes áruk vannak, miért is kérem a n. é. közönség bizalmát és szives támogatását.

Butor renoválások gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

„HATTYU“ Nagy Gőzmosó-Intézet.

Tisztelettel van szerencsénk Nagymihály és vidéke nagyérdemű közönségét értesíteni, hogy Nagymihályon (Laborczszög) egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

amerikai módszerű

Gőzmosó-intézetet

nyitottunk, a hol szakszerű kezelés mellett, minden a fehéreneműekre nézve káros tisztító és fehéritő szerek mellőzésével, ingek, gallérok, kézelők és mindennemű fehéreneműek tisztítását elvállaljuk s azoknak legtisztább és legfinomabb kiviteléről gondoskodunk.

Egy gallér tisztítása 4 fillér. Egy pár kézelő 8 fillér.

A nagyérdemű közönség szives támogatását kérve, vagyunk kiváló tisztelettel

BLAU TESTVÉREK

a „HATTYU“ nagy gőzmosó intézet tulajdonosai.

Üzletmegnyitás.

Van szerencsém Nagymihály és vidéke nagyérdemű közönségét tisztelettel értesíteni, hogy Nagymihályon Kossuth Lajos-utca 40. szám alatt egy

rőfös, férfi- és női-divat, kész női felső- és alsó-ruha

• ÁRUHÁZAT •

nyitottam.

Műden még megjegyzem, hogy dúsan felszerelt raktáram, valamint legjobb és legoleóbb áruimmal képes leszek a n. é. vevő közönség minden igényeit kielégíteni, ajánlom magam becses jóindulatukba és vagyok kiváló tisztelettel

BURGER MIKSA.

Női ruhák mérték szerint is megrendelhetők

Mosó- és Fényesítő-Intézet.

Van szerencsém Nagymihály és vidéke nagyérdemű közönségét tisztelettel értesíteni, miszerint Nagymihályban Sulyovszky utca 7. szám alatt egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

mosó- és fényesítő-intézetet

nyitottam, ahol szakszerű kezelés mellett mindennemű fehéreneműek mosását és fényesítését elvállalom és azoknak legtisztább és legfinomabb kiviteléről gondoskodom.

Az intézetet egy Budapesten több évig működött szakember vezeti és a fehéreneműek ennél fogva kifogástalanul szolgáltatnak ki a n. é. közönségnek.

Szives támogatást és pártfogást kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Markovics János

mosó- és fényesítő intézet.

MEGNYILT

a híres magyar alföldi Gémes-féle házi kenyér sütőde!

Van szerencsénk a t. közönség tudomására adni, miszerint a már Magyarország legtöbb városaiban általunk felállított mintaszerű berendezéssel Nagymihályban is

alföldi

házi kenyér sütődét

állítunk fel. Hirneves házi kenyérünk, mely több bel- és külföldi élelmezési kiállításán a legnagyobb díjakkal, nagy aranyéremmel és több rendbeli díszoklevelekkel lett kitüntetve, különös tisztasággal, háziásan alföldi asszonyok által készítettjük, melyről a jó kenyeret fogyasztó t. közönség személyesen is meggyőződhetik.

Kérve szives pártfogásukat, teljes tisztelettel

Magyar alföldi Gémes-féle házi kenyér sütőde vezetője:

LICHTMAN HERMAN

Nagymihály., Kossuth Lajos-utca 12. szám.